ମେସର୍ସ ଗୁଡୟିର୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍

ବନାମ

ଆଞ୍ଚଳିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ନିଗମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ନଭେମ୍ବର 27,1996

{କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ଟି. ନାନାବତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ }

କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ଅଧିନିୟମ, 1948:ଧାରା 45-B, 77 (1-A) ବ୍ୟାଖ୍ୟା (C) ଏବଂ 77-A ।

କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା (ସାଧାରଣ) ନିୟମାବଳୀ 1950: ନିୟମାବଳୀ 26 ।

କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ପାଣ୍ଠି – ଅଂଶଧନ ପାଇଁ ଦାବି – ଦାବି ପାଇଁ ସୀମା ଅବଧି – 1 ଡିସେମ୍ବର, 1982 ରେ ଅପିଲକାରୀ କମ୍ପାନୀ ଠାରୁ ପାଣ୍ଠି-ଦାବି ପାଇଁ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 28.1.68 ରୁ 30.10.79 ଏବଂ ଇନ୍ଦୋରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ 28.1.1968 ରୁ 31.8.1979 ଅବଧି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାବି – ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଯେ ଦାବିଗୁଡିକ ତମାଦି କରାଯାଇଛି – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଅଂଶଧନ ପାଇଁ ବାଦର ତାଲିକା କେବଳ ବୀମା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 75 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯିବା ପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ – ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 28, 1989 ର ଧାରା 30 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅକ୍ଟୋବର 20,1989 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା – ଏହା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ବାଦର ତାଲିକା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ – ଏହି ସଂଶୋଧନରେ ଏହି ମାମଲାର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ବାଦର ତାଲିକା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା – ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଅଂଶଧନର ଦେୟ ପାଇଁ କୌଣସି ପରିସୀମା ନାହିଁ ।

କିର୍ଲୋସ୍କର ବ୍ରଦର୍ସ ଲିମିଟେଡ ବନାମ କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ନିଗମ, [1966] 2 SCC 682, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା :ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 1152/1985 ।

ଏଫ୍. ଏ. ଓ. ସଂଖ୍ୟା 21/1985ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 30.1.85 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ।

ମେସର୍ସ ଗୁଡୟିର୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ଆଞ୍ଚଳିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଇ.ଏସ୍. ଆଇ ନିଗମ

ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ରିଷନ ମହାଜନ, ଅମିତ ଧିଙ୍ଗ୍ରା ଏବଂ ପି.ଏଚ୍. ପରେଖ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ଅନୀଲ କଟିୟାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏଚ. ଟି. ସି. ଶର୍ମା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ, ଏଫ୍. ଏ. ଓ. ସଂଖ୍ୟା. 21/85 ଏବଂ ସି.ଏମ୍.ସଂଖ୍ୟା. 192-CII ରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜାନୁଆରୀ 30, 1985 ତାରିଖର ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀ-ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ଅଧିନିୟମ, 1943 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ') ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 1,1982 ରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବାଙ୍ଗାଲୋରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ 28.1.1968 ରୁ 31.10.1979 ଏବଂ ଇନ୍ଦୋରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ 28.1.1968 ରୁ 31.8.1979 ଅବଧି ପାଇଁ ନିଗମ ପାଣ୍ଠିରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଶି ଅଂଶଧନ କରିବାକୁ ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଯୁକ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡିକ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । *ଏହି ବିବାଦ କିର୍ଲୋସ୍କର ବ୍ରଦର୍ସ ଲିମିଟେଡ ବନାମ କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା ନିଗମ (1966) 2 SCC 682* ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ତିନି ଜଣିଆ ବିଚାରପୀଠ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା; ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ବୀମା ଯୋଜନାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଗମ ପାଣ୍ଠିକୁ ରାଶି ଅଂଶଧନ କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ । ଏହି ଅପିଲରେ, ବିବାଦଟି ହେଉଛି ସୀମାବଦ୍ଧତା ଏବଂ କେଉଁ ସମୟରୁ ସେମାନେ ଅଂଶଧନ କରିବାକୁ ଦାୟୀ ।

ଅପିଲକାରୀମାନେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ରାଜ୍ୟ ବୀମା (ସାଧାରଣ) ନିୟମାବଳୀ 1950ର ନିୟମାବଳୀ 26 ସହ ଅଧିନିୟମ 77-A ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଦାବିଗୁଡ଼ିକ ତମାଦି ହୋଇଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଅପିଲକାରୀମାନେ ଉକ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ କୌଣସି ଅଂଶଧନ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ନୁହଁନ୍ତି । ବିବାଦକୁ ବୁଝିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ତର୍ଜମା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଧାରା 45-B ଅଂଶଧନର ଆଦାୟ ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦେୟ ଯେକୌଣସି ଅଂଶଧନ ଭୂ-ରାଜସ୍ୱର ବକେୟା ଭାବରେ ଆଦାୟ କରାଯାଇପାରିବ । ଧାରା 75 (2) ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରେ ଯେ:

"ଏହି ଦାବିର ନିଷ୍ପତ୍ତି କର୍ମଚାରୀ ବୀମା ନ୍ୟାୟାଳୟ (ଉପ-ଧାରା 2-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ) ଦ୍ୱାରା କରାଯିବ, ଯଥା:

"(a) ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଂଶଧନର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଦାବି;

(b) କୌଣସି ତତ୍କାଳୀନ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଅଂଶଧନ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦାବି;

(c) ବାଦ ଦିଆଯାଇଛି

(d) ଧାରା 68 ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦାବି;

(e) ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଇନଗତ ଭାବରେ ହକଦାର ନଥିବା ବେଳେ ସେ ପାଇଥିବା ଲାଭର ମୂଲ୍ୟର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଧାରା 70 ଅନୁଯାୟୀ ଦାବି; ଏବଂ

(f) ଏହି 'ଅଧିନିୟମ' ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ କୌଣସି ଲାଭର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ କୌଣସି ଦାବି ।

ଧାରା 77 "କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ଆରମ୍ଭ" ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଉପଧାରା (1) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଏକ କର୍ମଚାରୀ ବୀମା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଆରମ୍ଭ ହେବ ।

ଧାରା 77 (1-A) ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଏବଂ ପରିକଳ୍ପନା କରେ ଯେ "ଏହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ବାଦର ତାଲିକା ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ କରାଯିବ ।"

ଧାରା 77 (1-A) ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା (C)ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଯେ "ପ୍ରଧାନ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ନିଯୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କଠାରୁ ଅଂଶଧନ ଆଦାୟ ପାଇଁ ଦାବି ସମ୍ପର୍କରେ ସେହି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ ନାହିଁ ଯେଉଁ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ନିଗମ ନିୟମାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଅଂଶଧନ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ ନପହଞ୍ଚିଛି ।"

ନିୟମାବଳୀ 26 (2) ଦେୟ ପାଇଁ ସୀମାବଦ୍ଧତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ଏହିପରି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଯାଇଛି :

"ଅଧିନିୟମର ଧାରା 77ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ତାରିଖ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଂଶଧନର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନିଗମ ପହଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ, ତାହା ଉପ-ନିୟମାବଳୀ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a), (b), (c) ଏବଂ (d) ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଶେଷ ହେବ ।

ଉପ-ନିୟମାବଳୀ (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ରୁ (d) ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

"(a) ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ସେ ଜାଣିବା ତାରିଖ ଠାରୁ 7 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ;

(b) ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବରାଦ ପ୍ରାପ୍ତିର 7 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ;

(c) ଏହା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଅଂଶଧନ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବାର 42 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ;

(d) କାରଖାନାର ସ୍ଥାୟୀ ବନ୍ଦ ହେବାର 28 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ।

ତେଣୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ଅଂଶଧନ ପାଇଁ ବାଦର କାରଣ କେବଳ ବୀମା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 75 ଅନୁଯାୟୀ ରଖାଯିବା ପରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ । ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଦର କାରଣ ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ କହିଲେ, ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 1989ର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ 28ର ଧାରା 30 ଦ୍ୱାରା ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 1989 ଅକ୍ଟୋବର 20ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେ ବାଦର କାରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହି ସଂଶୋଧନ ଏହି ମାମଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ କାରଣ ସଂଶୋଧନ ପୂର୍ବରୁ ବାଦର କାରଣ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଦାବି ଅନୁଯାୟୀ ଅଂଶଧନର ଦେୟ ପାଇଁ କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ, ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ । ଆମକୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅର୍ଥରାଶି ଜମା ହୋଇସାରିଛି । ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥାଏ, ତା "ହେଲେ ଆଉ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଟି. ଏନ୍. ଏ. ଅପିଲ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

<u>ଅନୁବାଦକ</u>

ସୌମ୍ୟରଞ୍ଜନ ବେହେରା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।